

Kinderen en paranormale ervaringen:

“Ilse ziet dode oma’s vliegen”

Gekleed in roze sweater en spijkerbroek wandelde 6-jarige Ilse mijn praktijkruimte binnen, samen met haar ouders. Ze hield van kleur: knalrode gympen met gele lichtgevende veters aan haar voeten en bontgekleurde kralenkettinkjes om haar hals en polsen. Blond piekhaar werd bijeengehouden in rommelige staartjes met oranje en paarse elastiekjes. Met twee helderblauwe ogen keek ze me peilend aan.

MARIANNE NOTSCHAELE

Haar vader keek koeltjes rond. Zijn houding was afwerend. Je zag hem denken: zo, hier werkt dus zo'n alternatieveling. Vervolgens keek hij ongeïnteresseerd door het raam naar buiten en meldde: "Mijn vrouw denkt dat reïncarnatietherapie geschikt is voor ons dochttertje. Zij heeft me dan ook hier naartoe meegesleept. Ben benieuwd of u mij kunt overtuigen of die flauwekultherapie wat is." Vader en moeder namen plaats in een leren fauteuil. Ilse plofte op een bank in de hoek van de kamer, nestelde zich tussen gekleurde kussens en greep naar een stapel Donald Duck's. "Mag ik plaatjes kijken?", vroeg ze, al bladerend in de tijdschriften. "Ga je gang. Ik praat even met je ouders, straks praat ik met jou." Moeder, merkbaar zenuwachtig, begon te vertellen: "De laatste tijd ziet Ilse regelmatig oma. In onze woonkamer. Als een soort spook. Dat kan helemaal niet want haar oma, mijn moeder, is een paar jaar geleden gestorven. Wat moeten we daar nu mee? Mijn man kan hier echt niet tegen. Trouwens, dode mensen zien, dat kan toch niet goed zijn voor Ilse?" Haar man voegde toe:

"Inderdaad, Ilse ziet dode oma's vliegen en dat is je reinste flauwekul. Ze heeft therapie nodig om die onzin af te leren." Ilse's vader was werkzaam als wetenschappelijk onderzoeker in de medische sector. Dat zijn dochter overledenen kon waarnemen en er zelfs mee of tegen praatte, was te belachelijk voor woorden. "Paranormaal? Nonsens! Als ze daarmee niet ophoudt, kan ze een klap krijgen om het af te leren." De moeder van Ilse dacht genuanceerder over paranormale ervaringen, maar eng vond ze het wel. Vooral toen Ilse op foto's in het familiealbum aanwees, dat 'dat die mevrouw was, die ze steeds in de woonkamer zag vliegen': oma. Maar oma was al enkele jaren dood. "Ilse heeft dringend therapie nodig want mijn man kan er niet meer tegen", zei de moeder terwijl ze zenuwachtig friemelend haar vingers tegen elkaar bewoog.

Doorzichtige mensen

Tijd om met Ilse zelf te praten. Vriendelijk verzocht ik vader en moeder in de aangrenzende ruimte te wachten.